

Sygn. akt V KK 246/21

POSTANOWIENIE

Dnia 27 lipca 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Błaszczyk

w sprawie **S. B.**

skazanego z art. 56 § 1 k.k.s. w zw. z art. 7 § 2 k.k.s.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 27 lipca 2021 r,

kasacji, wniesionej przez obrońcę skazanego

od wyroku Sądu Okręgowego w Ś.

z dnia 20 stycznia 2021 r., sygn. akt IV Ka (...)

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w W.

z dnia 28 lipca 2020 r., sygn. akt III K (...)

na podstawie art. 531 § 1 k.p.k. w zw. z art. 530 § 2 k.p.k.

1. pozostawia kasację bez rozpoznania;

2. obciąża skazanego kosztami postępowania kasacyjnego.

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Rejonowego w W. z dnia 28 lipca 2020 r., sygn. akt III KK (...) S. B. został uznany za winnego tego, że w okresie od stycznia 2013 r. do 25 stycznia 2014 r. w W., prowadząc działalność gospodarczą pod nazwą B., będąc podatnikiem podatku od towarów i usług, w zamiarze bezpośrednim, składał Naczelnikowi Urzędu Skarbowego w W. za miesiące od stycznia do grudnia 2013 r. deklaracje VAT 7, w których podawał nieprawdę co do wartości sprzedanego węgla i należnego podatku VAT oraz zawyżył kwotę nadwyżki podatku naliczonego nad należnym w deklaracji za styczeń 2013 r., przez co naraził podatek VAT na uszczuplenie w łącznej kwocie 341274 zł, a zarazem nierzetelnie prowadził

ewidencję sprzedaży VAT, nie ujmując w nich sprzedaży 4331 ton węgla o wartości 1412203 zł, to jest za winnego popełnienia przestępstwa skarbowego z art. 56 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. w zw. z art. 61 § 1 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. i za to, na podstawie art. 56 § 1 k.k.s. w zw. z art. 7 § 2 k.k.s. wymierzył mu karę 300 stawek dziennych grzywny, licząc wartość jednej stawki dziennej na 200 złotych;

Po rozpoznaniu apelacji wywiezionej przez obrońcę oskarżonego Sąd Okręgowy w Ś. wyrokiem z dnia 20 stycznia 2021 r., sygn. akt IV Ka (...), utrzymał w mocy zaskarżony wyrok.

Kasację od wyroku Sądu odwoławczego wniósł obrońca skazanego zarzucając rażące naruszenie przepisów prawa materialnego oraz prawa procesowego.

W konkluzji skarżący wniósł o uchylenie wyroku Sądu Okręgowego i Sądu Rejonowego i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.

W pisemnej odpowiedzi na kasację Naczelnik (...) Urzędu Celno – Skarbowego w W. wniósł o pozostawienie kasacji bez rozpoznania, ewentualnie o jej oddalenie jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniesiona w niniejszej sprawie kasacja jest niedopuszczalna z mocy ustawy, a ponieważ została przez Sąd odwoławczy błędnie przyjęta, konieczne było pozostawienie jej bez rozpoznania, stosownie do dyspozycji art. 531 § 1 k.p.k. w zw. z art. 530 § 2 k.p.k. i art. 429 § 1 in fine k.p.k. w zw. z art. 523 § 2 k.p.k.

Zgodnie z treścią art. 523 § 2 k.p.k. kasację na korzyść można wnieść jedynie w razie skazania oskarżonego za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe na karę pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania. Ograniczenie to nie dotyczy jedynie kasacji wniesionej przez stronę z powodu uchybień wymienionych w art. 439 k.p.k. (art. 523 § 4 pkt 1 k.p.k.) oraz kasacji jednego z podmiotów wymienionych w art. 521 k.p.k. (art. 523 § 4 pkt 2 k.p.k.)

Zapadłym w tej sprawie wyrokiem Sądu Rejonowego w W. oskarżony S. B. został skazany na karę grzywny. Orzeczenie Sądu meriti zostało następnie utrzymane w mocy wyrokiem Sądu Okręgowego w Ś. Nie został zatem spełniony warunek w postaci wymierzenia oskarżonemu kary pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania, co uprawniałoby obrońcę do wniesienia kasacji. W przytoczonych w skardze kasacyjnej zarzutach, jak również z części

motywacyjnej, nie wskazano natomiast na żadne z uchybień określonych w art. 439 k.p.k. Tak zredagowana kasacja strony w świetle jednoznacznej treści art. 523 § 2 k.p.k. jest niedopuszczalna *ex lege*. W związku z tym konieczne było rozstrzygnięcie przez Sąd Najwyższy w oparciu o przepis art. 531 § 1 k.p.k., ponieważ przyjęta kasacja nie odpowiada ustawowo przewidzianym warunkom formalnym (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 23 października 2013 r., IV KZ 55/13, Lex nr 1412343).

Mając na uwadze powyższe, postanowiono jak w części dyspozytywnej.